

WK JUNIOREN 2010 – ITALIË – MANTOVA/FISSERO

V.l.n.r. Matt Godfrey (Eng.), Sjors Milder (Ned.) en Vukasin Dimic (Serv.)

Een wereldkampioenschap is eerst en vooral eigenlijk een teamwedstrijd en normaal gesproken begin ik dan ook een verslag met de resultaten van de teams. Deze keer heb ik echter wel een heel geldige en ook mooie reden om eerst over de individuele prestaties iets te schrijven. We hebben na heel wat jaren namelijk eindelijk weer eens een Nederlandse wereldkampioen!!!

Onze eigen Sjors Milder wist afgelopen weekend in het Italiaanse Mantova de individuele wereldtitel te winnen in de U22 categorie. Een schitterende prestatie natuurlijk en dat ook nog eens bij een visserij die je toch niet echt "Nederlands" kon noemen. Sjors won de wedstrijd met in totaal 3 klassementspunten en een vangstgewicht van in totaal 9.120 gram.

Het had allemaal zelfs nog mooier kunnen zijn. Sven Hekman >> viste namelijk eigenlijk precies hetzelfde resultaat, ook 3 klassementspunten over de twee dagen, maar met een totaal vangstgewicht van 7520 gram. Net zo'n schitterende prestatie dus eigenlijk maar in dit geval leverde het hem de meest "zure" plaats op in de individuele eindklassering, de 4^e plaats en dus net geen podiumplek.

Als je naar de vangstgewichten kijkt dan lijkt het misschien dat er niet echt geweldig werd gevangen. Toch viel dat heus wel mee. Er was overal vis te vangen, zowel groot als ook klein, waarbij verschillende tactieken en vistechnieken tot resultaat konden leiden. Het was eerst en vooral dus een heel interessant kampioenschap waarin Nederland ook hier meer dan goed "zijn mannetje wist te staan". Sterker nog, we zaten heel erg dicht bij de medailles en zelfs niet ver van de overwinning! We kwamen uiteindelijk 5 punten tekort op de winnende Italianen die een schitterende 2^e wedstrijddag hadden (7 klassementspunten!!). Op het zilver en het brons (en ook op de 4e plaats) was het verschil zelfs slechts 2 luttele puntjes. Frrrrrrrrrustrendddd!!!!

Ploeg U22, v.l.n.r. Gert Jan Denekamp, Martijn van Jole, Anja Groot, Sven Hekman en Sjors Milder

Over de visserij kan ik het volgende zeggen. Er was, als je daarvoor ging, heel veel kleine vis te vangen op 6 à 7 meter. Er waren vangsten tot 260 stuks in 3 uurtjes! Ook, en de meeste teams gingen daarvoor, waren er wat grotere vissen te vangen, meest carassio, karper, brasem en ook aardig wat meervallen. Wij visten op twee afstanden, op 6 tot 8 meter en op volle hengellengte (bij U22 is dat 13 meter en bij de U18 11,5 meter), waarbij je na het eerste aanvoeren regelmatig van visafstand diende te wisselen, nadat er eerst weer even wat voer en aas was bijgecupt. Je liet dan de visplaats even met rust, viste op de andere visafstand en zo bleef je regelmatig "switchen".

Belangrijk was om in het lokaas zowel dode maden te verwerken als geknipte wormen, casters en muggenlarven. Iedere keer weer vonden zo enkele "nieuwe" vissen de visplaats die je dan vrij snel kon wegvangen waarna hetzelfde procedé volgde van switchen naar de andere visafstand.

Nederland werd bij de U22 dus uiteindelijk 5e. Een prima resultaat op zich natuurlijk, maar toch ook, eerlijk is eerlijk, één met een licht teleurstellend "ondertoontje". We waren er namelijk zo dichtbij. We behaalden 27 klassementspunten en dat was 2 punten meer dan zowel Servië, Engeland en Slovenië.

Sjors Milder kijkt tijdens de training samen met zijn vader gespannen naar zijn dobber

Ploeg U18, v.l.n.r. Lucien de Rade, Jeffrey Bakkernes, Bart Visser, Thom Aafjes en Dylan Oomen

Bij de U18 categorie werd gevist op hetzelfde water, enkele kilometers weg van het U22 parkoers. Hier was de visserij gemiddeld wat moeizamer en ook iets anders. Ook hier was kleine vis te vangen, vooral op de eerste wedstrijddag, maar de bonusvissen waren hier nog belangrijker. De eerste dag ging het voor onze jongens niet helemaal goed, dat is duidelijk. We sloten de dag af als voorlaatste. De verschillen zijn dan allemaal maar heel klein maar goed, het resultaat op papier staat.

Enkele heel belangrijke verspeelde vissen waren hierbij beslissend. Ga er ook maar aan staan. Vissen die je niet gewend bent te vangen terwijl je tegenstanders wekelijks hierop kunnen trainen. Leergeld betalen, zo zeggen we dat in het wedstrijdvisserij, en dat leergeld betalen is natuurlijk frustrerend en duur.

Hoe mooi, en ook hoe bemoedigend voor ons als coaches natuurlijk, is het dan om te zien dat we ons dan weten te herpakken op de 2^e wedstrijddag en op die dag een keurige 4^e plaats in de dagklassering behalen?

Een "leek" leest er waarschijnlijk overheen maar voor ons coaches is deze daguitslag de beste bevestiging van we eigenlijk al lang weten. Ook bij de U18 categorie hebben we een heel talentrijke groep waarvan we, neem dat maar gerust van me aan, de komende jaren nog heel veel plezier gaan beleven. Het zal alleen allemaal nog een beetje moeten "rijpen".

Beste Nederlander in het eindklassement was Dylan Oomen >> die op een 19^e plaats eindigde met 7 klassementpunten.

Dat het in het internationale vissen ook allemaal steeds internationaler en breder wordt kan niet beter worden bewezen dan door de einduitslag in deze categorie.

Portugal won met 29 klassementpunten voor Tjechië en Slowakije met beiden 33 punten. Kroatië en Italië met respectievelijk 34 en 35 punten maakten de top 5 vol.

Al met al is dit WK voor ons allemaal, zowel vissers als coaches, een gigantisch leerzaam en ook hoopgevend "project" geweest.

Met de opgedane ervaringen die echt broodnodig zijn, kunnen we aan de slag. Ik kan me misschien vergissen maar ik denk dat er voor Nederland in de wedstrijd-visserij hele mooie tijden aan kunnen komen. Ik ben erg benieuwd hoe onze talenten zich gaan doorontwikkelen de komende jaren. Aan het talent ligt het zeker niet. Dat is zo klaar als een klontje!

Jan van Schendel